

er her, er det dels i afventning af, hvordan EU på direktivplan forholder sig til det her område, dels for at se, om vi i fællesskab kan konstatere, om det er nok, eller om vi skal gå det skridt videre. Så det vil jeg godt udtrykke åbenhed over for for at imødekomme nogle af de indvendinger, der har været imod, at indgrebet måske ikke er nok. Jeg er glad for det markante tilsagn om, at vi skal gribe ind på det her område.

Så vil jeg godt sige generelt om de bemærkninger, der har været til den anden del af lovforslaget, den, der handler om at reservere visse tv-begivenheder til public service-kanalerne, at der jo ikke er tale om, at vi tvinger Danmarks Radio og TV 2 til at sende disse begivenheder. De får muligheden for at gøre det.

Derfor kan jeg også afvise enhver anklage om, at det her er indblanding i den fri programlægning. Den er der stadig væk. Vi blander os ikke i programlægningen. Vi giver dem mulighed for at købe de her ting også – havde jeg nær sagt – hvis de har råd til det, men det er rigtigt, at vi får sænket priserne på nogle væsentlige tv-begivenheder. Og det har naturligvis været hensigten med EF-direktivet.

Fru Ester Larsen spurgte, hvorfor vi havde hast. Vi har ikke hast, men vi går i gang; det har andre EU-lande også gjort. Nogle EU-lande har haft dette, inden den her bestemmelse kom.

I øvrigt vil jeg sige generelt, at den liste, vi nu lægger frem, er en liste, der, som vi ser den i dag, løbende kan revideres. En revision af listen vil tage tre måneder, så vi kan tage højde for alle de svingninger i interessen i den danske seerbefolkning, som hr. Kim Behnke er så interesseret i. Det kan vi sagtens imødekomme. Det er kun et 3-måneders-forløb, så vil vi kunne ændre listens indhold. Den skal godkendes i Kommissionen, og det vil være det forløb, der er.

I øvrigt vil jeg godt lige ganske kort kommentere de indlæg, der har været, og sige til fru Jytte Wittrock, at jeg er glad for den understregning, der var i ordførertalen fra Socialdemokratiet, af, at når vi begrænser os til det antal tv-begivenheder, vi har nævnt her, er det, fordi det er dem, der har udgangspunkt i dansk idrætskultur. Og der er nogle begrænsninger i formuleringen af EF-direktivet. Vi kan ikke tage en hvilken som helst tv-begivenhed og sætte den på uden at støde imod i hvert fald ånden i EF-direktivet.

Så vil jeg gerne sige til fru Ester Larsen, at det med, hvad en betydelig del af befolkningen er, kan man diskutere meget, og det har jeg også haft lejlighed til at gøre i pressen med forskellige interessenter på det her område. Der er ingen tvivl blandt EU-landene om, at det, man går efter, er det, der på engelsk hedder »near universal coverage«, og det betyder, at det skal være næsten landsdækkende. For mig er det et spørgsmål om, at mindst 90 pct., måske nærmere 95 pct., af danske seere med det apparatur, de har til rådighed i øjeblikket, kan se tv-udsendelserne, og det kriterium opfyldes kun af Danmarks Radio og TV 2.

Så vil jeg i øvrigt gerne som en kommentar til fru Ester Larsens efterlysning af, hvorfor DR 2 ikke kan ses af alle, sige, at hvis det er et tilsagn om, at vi genoptager medieforhandlingerne med det samme og indfører mulighed for at bruge den tredje landsdækkende frekvens til at sende DR 2 til hele befolkningen, så er jeg klar den dag i morgen.

Så vi er altså ikke en absolut fortrap i den proces, men vi har sat processen i gang, og det har vi gjort, fordi vi godt vil sende et signal til den danske befolkning om, hvad det er for ting, vi gerne vil have med på listen som en mulighed for, at der bydes på fra de to tv-stationer.

Så vil jeg gerne sige til hr. Brian Mikkelsen, at det jo var interessante bemærkninger, hr. Brian Mikkelsen kom med. Hr. Brian Mikkelsen talte om statsstyring. Fordi man nu indfører et instrument, så de to landsdækkende tv-kanaler, der er helt eller delvis licensfinansierede, kan opfylde deres public service-forpligtelser, så at kalde det statsstyring – ja, så er det også statsstyring, at man i det hele taget har Danmarks Radio og TV 2, og det kan være, Det Konservative Folkeparti mener det.

Jeg har i andre sammenhænge hørt hr. Brian Mikkelsen bruge ordet statsstyring i den seneste uges tid, og jeg synes, han skulle gå hjem og tænke lidt over, hvad det er for et ord, han bruger i den politiske debat. Men det er bare sådan en venlighed fra min side at gøre opmærksom på det.

Så har jeg også forstået, hr. Brian Mikkelsen mener, at den professionelle idræt, den kommercialiserede idræt i Danmark nu er blevet et så helt privat foretagende, at man ikke kan foretage sig noget i forhold til det. Det må jo betyde, at det er hr. Brian Mikkelsens hensigt at støtte, hvis jeg kom med et forslag om det, at